

عنوان مقاله:

ترکیب نقوش هندسی و هنر آینه کاری در معماری دوره قاجار

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سمانه محمدی - مربی گروه معماری، موسسه آموزش عالی مولانا

الناز پناهی دودران - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی مولانا

ایمان محمودی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی مولانا

خلاصه مقاله:

هنر آینه کاری از هنرهای سنتی ایران است که عمدتاً در تزئینات داخلی بناهای تاریخی و اماکن مذهبی بیشترین کاربرد را دارد. آینه کاری اماکن، گونه ای دیوارنگاری به شمار می آید ولی به اعتبار ویژگیهای؛ نقوش، ترکیب و مفاهیم با انواع دیگر دیوارنگاری ها متفاوت است. محتوای شکلی این هنر را بیشتر ترکیب آینه و فرمهای کوچک هندسی، سه گوشه ای منظم، انواع گره ها و فرمهای ساده شده طبیعی تشکیل داده اند. مقاله حاضر تلاشی برای اشاره به خاستگاه هنر آینه کاری و یافتن جایگاه ترکیب نقوش هندسی و هنر آینه کاری ایرانی به عنوان یکی از مهمترین گونه های دیوارنگاری در دوره قاجار میباشد. این پژوهش به روش توصیفی- تحلیلی و با فنون جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای و با بررسی نمونه آینه کاریهای موجود در بناهای تاریخی و مذهبی دوره قاجار صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

آینه کاری، معماری اسلامی، نقوش هندسی، دوره قاجار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1407770>

